

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 378 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.A. înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor -
Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.907258/14.08.2012

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./10.08.2012 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/14.08.2012 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** cu sediul în .X., Str.X, nr.X, județul X, Cod unic de înregistrare RO X, X/1993.

S.C. .X. S.A. contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.

Totodată, contestatoarea solicită suspendarea executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 emisă de organele fiscale ale Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili până la soluționarea contestației.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data la care a

fost comunicată Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012, respectiv **20.06.2012**, așa cum rezultă din confirmarea de primire, anexată în copie la dosarul cauzei la pagina nr.7 și de data depunerii contestației, respectiv **10.07.2012**, așa cum reiese din ștampila registraturii Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în Anexa 1 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.**

I. S.C. .X. S.A. contestă accesoriile stabilite în sarcina sa de organele fiscale ale Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012, precizând următoarele:

Impozitul pe profit aferent anului 2008 în sumă de .X. lei a fost achitat în două tranșe, respectiv:

- suma de .X. lei cu ordinul de plată nr.X din data de 22.04.2009;
- suma de .X. lei cu ordinul de plată nr.X din data de 07.09.2009.

De asemenea, contestatoarea precizează că pentru plata cu întârziere a sumei de .X. lei accesorii aferente sunt în sumă de .X. lei și nu în sumă de .X. lei așa cum au fost stabilite prin decizia contestată, calculul fiind următorul:

$$.X. \text{ lei} * 133 \text{ de zile} * 0,1 / \text{zi} = .X. \text{ lei.}$$

În concluzie, societatea solicită reanalizarea conținutului deciziei și a motivelor invocate și anexează în copie ordinele de plată nr..X./22.04.2009 și nr..X./07.09.2009.

Prin adresa nr.1571/31.07.2012 înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X./02.08.2012 **S.C. .X. S.A.** a

solicitat suspendarea pe calea administrativă a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 întrucât Trezoreria Municipiului .X. a procedat la indisponibilizarea sumei de .X. lei, fapt ce împiedică în mod grav activitatea societății, fiind în imposibilitatea de a continua unele activități economice aflate în curs de derulare, plata unor datorii față de furnizorii de materiale și implicit plata obligațiilor salariale, aspecte întemeiate pentru a solicita suspendarea.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 organele fiscale din cadrul Direcției generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt:

- Declarația 100 nr..X. din data de 25.10.2010;
- Declarația 100 nr..X. din data de 25.01.2011;
- Declarația 100 nr..X. din data de 25.07.2011;
- Declarația 101 nr..X. din data de 07.10.2010;
- Declarația 101 nr..X. din data de 26.04.2011;
- Declarația 101 nr..X. din data de 26.03.2012.

Accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit, cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea calculării de accesorii asupra diferenței de obligație principală declarată ulterior efectuării plății în contul unic în condițiile în care suma achitată anterior depunerii declarației a fost utilizată în stingerea altor obligații declarate de societate și neachitate la acea dată.

În fapt, S.C. .X. S.A. a depus în data de 22.04.2009 Declarația privind impozitul pe profit pe anul 2008, aflată la dosarul cauzei la paginile nr.63-64, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr.X, în care a declarat impozit pe profit datorat în sumă de .X. lei.

În data de 07.10.2010 contestatoarea a depus declarație rectificativă înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X. pentru impozitul pe profit aferent anului 2008 prin care a majorat suma declarată inițial cu suma de .X. lei, sumă care a fost achitată de societate anterior depunerii declarației, respectiv în data de 07.09.2009 cu ordinul de plată nr.1, anexat în copie la dosarul cauzei.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei pentru impozitul pe profit declarat suplimentar accesorii aferente acestuia în sumă totală de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei pentru perioada 27.04.2009 – 01.10.2010.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, text în vigoare de la data de 10.04.2009, care precizează:

“Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

și ale art.120 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ potrivit cărora:

“Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Începând cu data de 01.10.2010 sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

precum și ale art.120 alin.(1) și alin.(2) care stipulează:

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

și ale art.120^{1*}) care prevede:

“Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

De asemenea, art.115 alin.(1) lit.b) și art.(2) din același act normativ precizează:

“Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la [art. 21](#) alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care

o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor [art. 114](#), de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:(...)

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile [art. 175](#) alin. (4¹);(...)

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil”.

Speței îi sunt incidente și prevederile prevederile pct.4.1 din Ordinul ministrului economiei și finanțelor publice nr.2144/2008 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1722/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea Sistemului de administrare a creanțelor fiscale cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“4. Principii generale

4.1.Nu se refac stingeri în cazul unor corecții de erori materiale, în cazul depunerii cu întârziere a declarațiilor fiscale și a deconturilor de TVA precum și în cazul depunerii declarațiilor rectificative cu diminuarea/suplimentarea obligației fiscale. Remedierea lor se face prin înregistrarea în evidența fiscală a diferențelor în plus sau minus, la momentul corectării.”

Din prevederile legale mai sus enunțate, se reține că majorări/dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru sume datorate și neplătite la scadență la bugetul general consolidat. Totodată, se reține că majorările/dobânzile se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii debitului datorat, pentru fiecare zi de întârziere, inclusiv pentru sumele declarate suplimentar prin corectarea declarațiilor. De asemenea, se reține că penalitățile de întârziere se datorează pentru obligații de plată care au fost stinse după 30 de zile de la data scadenței.

În ceea ce privește stingerea obligațiilor fiscale, se reține că în cazul depunerii declarațiilor rectificative cu suplimentarea obligației fiscale nu se refac stingerile în cazul erorilor materiale.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că **S.C. .X. S.A.** a depus Declarația privind impozitul pe profit pe anul 2008 înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr.X/22.04.2009 în care a menționat ca impozit pe profit datorat suma de .X. lei, iar ulterior în data de 07.10.2010 contestatoarea a depus declarație rectificativă pentru impozitul pe profit aferent anului 2008 înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X. prin care a majorat suma declarată inițial cu suma de .X. lei.

În susținerea contestației **S.C. .X. S.A.** anexează în copie la dosarul cauzei ordinul de plată nr..X./22.04.2009 cu care a achitat impozitul pe profit în sumă de .X. lei declarat inițial și ordinul de plată nr..X./07.09.2009 cu care susține că a achitat diferența de impozit pe profit aferent anului 2008 declarată suplimentar în sumă de .X. lei, ordine de plată aflate în copie la dosarul cauzei la pagina nr.2.

Deși societatea afirmă că suma de .X. lei a fost achitată în data de 07.09.2009 cu ordinul de plată nr..X./07.09.2009, plata efectuată de societate în contul unic al bugetului de stat nu avea cum să stingă impozitul pe profit declarat în urma rectificării declarației aferente anului 2008 întrucât aceasta nu era depusă la data plății, aceasta fiind depusă mult mai târziu, respectiv la data de 07.10.2010.

Mai mult decât atât, din adresa nr..X./10.08.2012 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, aflată la dosarul cauzei la paginile nr.82-84 și din Fișa sintetică a societății aflată la dosarul cauzei la paginile nr.8-62, rezultă că suma de .X. lei achitată de societate a fost înregistrată în evidența fiscală la data plății, respectiv 07.09.2009, în contul 9902 "Venituri ale bugetului de stat încasate în contul unic, în curs de distribuire" și a fost distribuită pe impozit pe salarii (impozit cu reținere la sursă), impozit pe profit, vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza convențiilor/contractelor civile încheiate pe Codul civil (impozit cu reținere la sursă).

Prin urmare, obligațiile fiscale s-au stins în ordinea vechimii, iar aceasta a fost stabilită în funcție scadența acestora și de data depunerii a declarațiilor fiscale de către societate, organele fiscale neavând posibilitatea sa stingă un debit care nu a fost încă declarat, așa cum susține contestatoarea.

Mai mult de atât, în cazul în care organele fiscale ar fi utilizat suma achitată de societate cu ordinul de plată nr..X./07.09.2009 de .X. lei pentru plata impozitului pe profit, obligațiile fiscale de natura impozitului pe salarii, impozitului pe veniturile din activități desfășurate în baza

convențiilor/contractelor civile încheiate pe Codul civil, vărsăminte de la persoane juridice pentru persoane cu handicap neîncadrate, ar fi ramas nestinse cu consecinta generarii de accesorii.

Având în vedere faptul că societatea a constatat eroarea și a efectuat plata fără a depune însă și declarația rectificativă aferentă, aceasta fiind depusă dupa o perioadă de un an de la data plății, suma achitată cu ordinul de plată nr..X./07.09.2009 nu putea rămâne nedistribuită până la data depunerii de către societate a declarației rectificative.

Totodată, se reține că societății nu-i pot fi aplicate dispozițiile Deciziei comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008 deoarece suma achitată de .X. lei în data de 07.09.2009 cu ordinul de plată nr.1 a fost stinsă până la data depunerii cu întârziere a declarației rectificative, cu suplimentarea obligației fiscale reprezentând impozit pe profit, respectiv 07.10.2010, această sumă nefiind menținută până la depunerea Declarației privind impozitul pe profit pe anul 2008 nr..X. ca "**sumă plătită suplimentar**", astfel cum se precizează în Decizia comisiei de proceduri fiscale nr.3/2008: *"În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii, data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, **dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus.**"*

În ceea ce privește argumentul contestatoarei potrivit căruia *"...pentru plata cu întârziere a sumei de .X. lei accesoriiile sunt în sumă de .X. lei și nu de .X. lei cât a fost stabilit prin decizia pe care o contestam.*

Calculul este următorul:

*.X. lei*133 (nr. zile)*0,1/zi=.X. lei..."* ,

acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât susținerea societății ar fi fost corectă dacă la data de 07.09.2009 când a efectuat plata obligației bugetare în contul unic al bugetului de stat ar fi depus declarația rectificativă astfel încât debitul în sumă de .X. lei s-ar fi stins în totalitate și accesoriiile aferente acestuia ar fi fost datorate doar până la acea dată.

La calculul accesoriiilor organele fiscale au ținut seama de modul de stingere al obligației fiscale, respectiv de diminuarea succesivă a acesteia care

potrivit Fișei analitice pentru impozit pe profit, aflată la dosarul cauzei la paginile nr.67-81, s-a efectuat astfel:

- X lei în data de 07.09.2009
- X lei în data de 28.09.2009
- X lei în data de 05.11.2009
- X lei în data de 27.11.2009
- X lei în data de 28.12.2009
- X lei în data de 03.02.2010
- X lei în data de 16.02.2010
- X lei în data de 16.03.2010
- X lei în data de 07.04.2010
- X lei în data de 13.05.2010
- X lei în data de 13.05.2010
- X lei în data de 04.06.2010
- X lei în data de 13.07.2010
- X lei în data de 04.08.2010
- X lei în data de 08.09.2010
- X lei în data de 01.10.2010

Prin urmare, având în vedere cele menționate mai sus și faptul că organele fiscale au ținut cont la calculul accesoriilor de modul de stingere al obligației fiscale, iar societatea nu depune în susținerea cauzei documente care să infirme situația constatată de organele fiscale, se reține că acestea au calculat corect prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit anului 2008 declarat suplimentar începând cu ziua imediat următoare scadenței, respectiv 27.04.2009 și până la data stingerii creanței fiscale, respectiv 01.10.2010.

Având în vedere documentele aflate la dosarul cauzei, prevederile legislative invocate, precum și considerentele mai sus formulate și în conformitate cu art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”,

se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru accesorii în sumă totală de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi în soluționarea pe fondul cauzei în condițiile în care contestația nu este motivată.

In fapt, se reține că prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012, pe fondul cauzei, pentru suma de X lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit societatea nu aduce niciun argument care să combată constatările organelor fiscale.

In drept, art. 206 din din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „*cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească*”, articol în vigoare conform art.230 lit.a) din Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o

implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18 iunie 2010 în dosarul nr.X/57/2009, în considerentele căreia se precizează că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

În baza celor reținute și având în vedere că societatea, deși contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor fiscale și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele fiscale, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată pentru suma de X lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii mai sus precizată, în conformitate cu prevederile pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“2.5.Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

3. Referitor la solicitarea S.C. .X. S.A. de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 stabilite de organele fiscale până la soluționarea contestației, pe cale administrativă, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care suspendarea executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin adresa nr.X/31.07.2012 înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X./02.08.2012, **S.C. .X. S.A.** a solicitat suspendarea executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 stabilite de organele fiscale, până la momentul soluționării, pe cale administrativă a contestației.

În drept, potrivit art.215 alin.(1) și (2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la 2.000 lei.”

Potrivit prevederilor art.14 alin.(1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare:

“Suspendarea executării actului :

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea **S.C. .X. S.A.** de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 stabilite de organele fiscale, intră sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările

și completările ulterioare, motiv pentru care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii, neavând competența materială de a se pronunța, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Totodată, se reține că solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 nu se încadrează în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac prevăzut la art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cererea fiind expediată la data de 31.07.2012, astfel cum atestă plicul de expediere poștală, aflat la dosarul cauzei, fiind astfel în afara termenului imperativ de 30 de zile prevăzut de lege.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art. 206, art.215 alin.(1) și (2) și art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) și pct.2.5, din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 emisă de către organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe profit.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 emisă de către organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de X lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit.

3. Constatarea necompetentei materiale a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor privind soluționarea cererii de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./05.06.2012 emisă de către organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X